

Fill Your Own Cup Year Two - Omer Series – Moshe's Leadership

Session Two – The Burning Bush

1) Exodus 3:1-11

Now Moses, tending the flock of his father-in-law Jethro, the priest of Midian, drove the flock into the wilderness, and came to Horeb, the mountain of God.

An angel of the LORD appeared to him in a blazing fire out of a bush. He gazed, and there was a bush all aflame, yet the bush was not consumed.

Moses said, "I must turn aside to look at this marvelous sight; why doesn't the bush burn up?"

When the LORD saw that he had turned aside to look, God called to him out of the bush: "Moses! Moses!" He answered, "Here I am."

And He said, "Do not come closer. Remove your sandals from your feet, for the place on which you stand is holy ground.

I am," He said, "the God of your father, the God of Abraham, the God of Isaac, and the God of Jacob." And Moses hid his face, for he was afraid to look at God.

And the LORD continued, "I have marked well the plight of My people in Egypt and have heeded their outcry because of their taskmasters; yes, I am mindful of their sufferings.

I have come down to rescue them from the Egyptians and to bring them out of that land to a good and spacious land, a land flowing with milk and honey, the region of the Canaanites, the Hittites, the Amorites, the Perizzites, the Hivites, and the Jebusites.

Now the cry of the Israelites has reached Me; moreover, I have seen how the Egyptians oppress them.

Come, therefore, I will send you to Pharaoh, and you shall free My people, the Israelites, from Egypt."

But Moses said to God, "**Who am I that I should go to Pharaoh and free the Israelites from Egypt?**"

שמות ג א - יא

וּמֹשֶׁה הָיָה רֹעֶה אֶת־צֹאן יִתְרוֹ חֹתֶנּוּ פֶּהַן מִדְיָן וַיָּבֵהֶם אֶת־הַצֹּאן אֶתֶר הַמִּדְבָּר וַיָּבֹא אֶל־הָרֹם הַהוּא חֹרֵב:

וַיֵּרָא מַלְאָךְ יְהוָה אֵלָיו בְּלֶבֶת־אֵשׁ מִתּוֹךְ הַסִּפֵּה וַיֵּרָא וַהֲגִה הַסִּפֵּה בְּעֵר בָּאֵשׁ וְהַסִּפֵּה אֵינּוּ אֵכָל: וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶסְרֶה־נָּא וְאֶרְאֶה אֶת־הַמַּרְאֶה הַגָּדֹל הַזֶּה מִדּוּעַ לֹא־יִבָּעַר הַסִּפֵּה:

וַיֵּרָא יְהוָה כִּי סָר לִרְאוֹת וַיִּקְרָא אֵלָיו אֱלֹהִים מִתּוֹךְ הַסִּפֵּה וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה מֹשֶׁה וַיֹּאמֶר הֲגִי: וַיֹּאמֶר אֶל־תִּקְרַב הֵלֶם שְׁלֹגְעִלֶיךָ מֵעַל רַגְלֶיךָ כִּי הַמָּקוֹם אֲשֶׁר אַתָּה עומֵד עָלָיו אֲדַמְתִּי־קֹדֶשׁ הוּא:

וַיֹּאמֶר אֲנֹכִי אֵלֶיךָ אֲבִיךָ אֱלֹהֵי אֲבֹתֶיךָ יִצְחָק וְאַבְרָהָם וְיַעֲקֹב וַיִּסְתֶּר מֹשֶׁה פָּנָיו כִּי יָרָא מִהִבֵּט אֶל־הָאֱלֹהִים:

וַיֹּאמֶר יְהוָה רְאֵה רְאִיתִי אֶת־עֲנִי עַמִּי אֲשֶׁר בְּמִצְרַיִם וְאֶת־צַעֲקוֹתָם שְׁמַעְתִּי מִפְּנֵי נִגְשָׁיו כִּי יִנְעָמִי אֶת־מִכְאֲבָיו:

וְאֲרִיד לְהַצִּילוֹ מִיַּד מִצְרַיִם וְלְהַעֲלֹתוֹ מִן־הָאֶרֶץ הַהִוא אֶל־אֶרֶץ טוֹבָה וְרַחֲבָה אֶל־אֶרֶץ זָבַת חֶלֶב וְדָבָשׁ אֶל־מָקוֹם הַפְּנִיעִי וְהַחֲמִי וְהָאֶמְרִי וְהַפְּרִי וְהַחֲמִי וְהַיּוֹסִי:

וְעַתָּה הִנֵּה צַעֲקַת בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל בָּאָה אֵלַי וְגַם־רְאִיתִי אֶת־הַלֶּחֶץ אֲשֶׁר מִצְרַיִם לֹחֲצִים אֹתָם: וְעַתָּה לָכֵה וְאַשְׁלַחְךָ אֶל־פַּרְעֹה וְהוֹצֵא אֶת־עַמִּי בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרַיִם:

וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל־יְהוָה אֱלֹהֵי מִי אֲנֹכִי כִּי אֵלֹד אֶל־פַּרְעֹה וְכִי אוֹצִיא אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרַיִם:

2) Exodus 4:10 – 17

¹⁰ But Moses said to the Lord, "Please, O Lord, I have never been a man of words, either in times past or now that You have spoken to Your servant; I am slow of speech and slow of tongue." ¹¹ And the Lord said to him, "Who gives man speech? Who makes him dumb or deaf, seeing or blind? Is it not I, the Lord?" ¹² Now go, and I will be with you as you speak and will instruct you what to say." ¹³ But he said, "Please, O Lord, make someone else Your agent." The Lord became angry with Moses, and God said, "There is your brother Aaron the Levite. He, I know, speaks readily. Even now he is setting out to meet you, and he will be happy to see you." ¹⁵ You shall speak to him and put the words in his mouth — I will be with you and with him as you speak, and tell both of you what to do — ¹⁶ and he shall speak for you to the people. Thus he shall serve as your spokesman, with you playing the role of God to him, ¹⁷ And take with you this rod, with which you shall perform the signs."

שמות פרק ד

י וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל־יְהוָה, כִּי אֲדֹנָי, לֹא אִישׁ דְּבָרִים אֲנֹכִי גַם מִתְּמֹל גַּם מִשְׁלָשִׁים, גַּם מֵאֵז דְּבָרְךָ אֶל־עַבְדְּךָ: כִּי כְבֹד־פֶּה וְכְבֹד־לָשׁוֹן, אֲנֹכִי. יא וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלָיו, מִי שֵׁם פֶּה לְאָדָם, אוֹ מִי־יָשׁוּם אֶלֶם, אוֹ חֶרֶשׁ אוֹ פֶקֶח אוֹ עֵוֶר -- הֲלֹא אֲנֹכִי, יְהוָה. יב וְעַתָּה, לֵךְ; וְאֲנֹכִי אֶהְיֶה עִם־פִּיךָ, וְהוֹרִיתִיךָ אֲשֶׁר תִּדְבֹּר. יג וַיֹּאמֶר, כִּי אֲדֹנָי, שְׁלַח־נָא, בֶּנִי־תִשְׁלַח. יד וַיִּסֶּר־אֵף יְהוָה בְּמֹשֶׁה, וַיֹּאמֶר הֲלֹא אֶהְיֶה אִתְּךָ הַלֵּלוֹ--יְדַעְתִּי, כִּי־דָבָר יִדְבֹּר הוּא; וְגַם הִנֵּה־הוּא יֵצֵא לִקְרֹאתְךָ, וְרָאָךְ וְשָׂמַח בְּלָבוֹ. טו וּדְבַרְתָּ אֵלָיו, וְשָׁמַעְתָּ אֶת־הַדְּבָרִים בְּפִי; וְאֲנֹכִי, אֶהְיֶה עִם־פִּיךָ וְעִם־פִּיהוּ, וְהוֹרִיתִי אֹתְכֶם, אֵת אֲשֶׁר תַּעֲשֶׂוּן. טז וְדָבַר־הוּא לָךְ, אֶל־הָעָם; וְהִנֵּה הוּא יְהִי־לָךְ לִפֶּה, וְאַתָּה תְּהִי־לוֹ לְאֹלֵהִים. יז וְאֵת־הַמִּטָּה הַזֶּה, תִּקַּח בְּיָדְךָ, אֲשֶׁר תַּעֲשֶׂה־בוֹ, אֶת־הָאֹתוֹת.

3) Midrash Exodus Rabbah 1:26

(26) "When the child grew up" - Twenty four months she nursed him, and you say "and the child grew"?! Rather he grew, not in the way of the [rest] of the world.

"And she brought him to the daughter of Pharaoh..." The daughter of Pharaoh would kiss and hug and adore him (Moses) as if he were her own son, and she would not take him out of the king's palace. And because [Moses] was so beautiful, everyone yearned to see him. One that would see him would not leave his presence. And it was that Pharaoh would kiss him (Moses) and hug him, and he would remove Pharaoh's crown and place it on his own head... And some of the observers sitting among them were the magicians of Egypt that said, "We are wary of this, that he is taking your crown and placing it on his head, that he not be the one we say (i.e. prophesy) that will take the kingship from you." Some said to kill him, and some said to burn him. And Jethro was sitting among them and said to them, "This child has no intent [to take the throne]. Rather, test him by bringing in a bowl [a piece of] gold and a coal. If he outstretches his hand towards the gold, [surely] he has intent [to take the throne], and you should kill him. And if he outstretches his hand towards the coal, he [surely] does not have intent [to take the throne], and he does not deserve the death penalty."

They immediately brought the bowl before him (Moses), and he outstretched his hand to take the gold, and Gabriel came and pushed his (Moses') hand, and he grabbed the coal. He then brought his hand along with the coal into his mouth and burned his tongue, and from this was made (Exodus 4:10) "slow of speech and slow of tongue."

שמות רבה א'כ"ו

(כו) ויגדל הילד - עשרים וארבעה חודש הניקתהו, ואתה אומר ויגדל הילד?! אלא שהיה גדל, שלא כדרך כל הארץ. ותבאהו לבת פרעה וגו' היתה בת פרעה מנשקת ומחבבת ומחבבת אותו, כאלו הוא בנה, ולא היתה מוציאתו מפלטין של מלך. ולפי שהיה יפה כל מתאווים לראותו, מי שהיה רואהו לא היה מעביר עצמו מעליו. והיה פרעה מנשקו ומחבקו, והוא נוטל כתרו של פרעה ומשימו על ראשו... והיו שם יושבין חרטומי מצרים, ואמרו: מתיראין אנו מזה, שנוטל כתרך ונותנו על ראשו, שלא יהיה זה אותו שאנו אומרים שעתיד ליטול מלכות ממך. מהם אומרים להרגו, מהם אומרים לשרפו. והיה יתרו יושב ביניהן, ואומר להם: הנער הזה אין בו דעת, אלא בחנו אותו והביאו לפניו בקערה זהב וגחלת, אם יושיט ידו לזהב, יש בו דעת והרגו אותו, ואם יושיט ידו לגחלת, אין בו דעת, ואין עליו משפט מות. מיד הביאו לפניו, ושלח ידו לקח הזהב, ובא גבריאל ודחה את ידו, ותפש את הגחלת והכניס ידו עם הגחלת לתוך פיו ונכוה לשונו, וממנו נעשה (שמות ד, י) כבד פה וכבד לשון.

4) Bekhor Shor, Exodus 4:11:1 (12th C France)

If I wanted, I could make you speak beautifully, but I do not want that. It will be to My greater glory if I can make someone of no speech and language fulfill my mission and my desire. He shall do a great thing through his own power.

בכור שור, שמות ד'י"א:א'

(א) מי שם פה לאדם. כלו' אם הייתי רוצה היית מדבר יפה אבל אני איני רוצה שזה כבודי שאדם שאין לו לא פה ולא לשון יעשה שיחותי וישלים חפצי ויעשה על ידו דבר גודל כזה:

5) Deuteronomy 1:1

These are the words that Moses addressed to all Israel on the other side of the Jordan.—Through the wilderness, in the Arabah near Suph, between Paran and Tophel, Laban, Hazeroth, and Di-zahab,

דברים א:א

אֵלֶּה הַדְּבָרִים אֲשֶׁר דִּבֶּר מֹשֶׁה אֶל-כָּל-יִשְׂרָאֵל בְּעֶבֶר הַיַּרְדֵּן בְּמִדְבַּר בְּעֶרְבָה לְמִזְרַח סוּף בֵּין-פָּאָרָן וּבֵין-תּוֹפֵל וּבֵין-לָבָן וּבֵין-חֲזֵרוֹת וּבֵין-דִּזְחָב:

6) Midrash Tanchuma, Devarim 2:1

"These are the words that Moses spoke...." Israel said, "Yesterday you said (in Exod. 4:10), 'I am not a man of words.' And now you are speaking so much?"

Rabbi Isaac said, "If you are impeded in your speech, recite the Torah and you will be healed, [as] Moshe already studied all of the Torah."

מדרש תנחומא דברים ב:א

אֵלֶּה הַדְּבָרִים אֲשֶׁר דִּבֶּר מֹשֶׁה וגו'. אָמְרוּ יִשְׂרָאֵל, אֲתָמוּל אָמַרְתָּ, לֹא אִישׁ דְּבָרִים אֲנִי, וְעַכְשָׁיו אַתָּה מְדַבֵּר כָּל קוֹדֶה. אָמַר רַבִּי יִצְחָק, אִם אַתָּה סִיף, שְׁנֵה אֶת הַתּוֹרָה וְהִתְרַפֵּא. מֹשֶׁה כָּבַד לָמַד אֶת כָּל הַתּוֹרָה.